

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Šatku a členiek JUDr. Anny Petruľákovéj a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **B., s. r. o., C., N.**, IČO: X., zast. JUDr. E. G., advokátkou, proti žalovanému: **Ing. F. L., CSc, K., B.**, o vylúčení spoločníka zo spoločnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. 04. 2011, č. k. 28Cb 83/2000-472 a jeho uzneseniu zo dňa 24. 06. 2011 č. k. 28Cb 83/2000-487, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. 04. 2011 č. k. 28Cb 83/00-472 a jeho uznesenie zo dňa 24. 06. 2011 č. k. 28Cb 83/00 – 487 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 77,29 eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom vylúčil spoločníka Ing. F. L., CSc, bytom K., B. zo spoločnosti B., spol. s r. o., IČO: X., C., N. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 760 eur ako náhradu trov na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd vydal napadnutý rozsudok v ďalšom konaní, na ktoré mu vrátil vec Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací uznesením zo dňa 13. 01. 2010 č. k. 2Obo 117/2009 s tým, že nerešpektoval usmernenie zo dňa 11. 08. 2007 č. k. 2Obo 108/2007-316, čo spôsobilo nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd uviedol, že z prijatého uznesenia valného zhromaždenia vyplývalo pre žalovaného splnenie povinnosti poskytnúť všetok spisový materiál z oblasti v uznesení vymenovaných, pričom bolo úplne bezpredmetné, či išlo o doklady kýmkoľvek odcudzené alebo ponechané v držbe, či zabudnuté, omylom nevydané, v origináli alebo v kópii. Preto zaoberať sa spôsobom nadobudnutia alebo formou týchto dokladov bolo nepodstatné. V konaní bolo bezpečne preukázané, že časť týchto dokladov, a to počítačový výstup účtovníctva, výdavkový pokladničný doklad zo dňa 26. 07. 2000 žalovaný skutočne v lehote do 28. 07. 2000 mal a teda, že si nesplnil povinnosť uloženú mu v uznesení valného zhromaždenia v lehote na to určenej, a to ani v dodatočne určenej lehote a v písomných výzvach žalobcu. Tým, že žalovaný si nesplnil povinnosť uloženú valným zhromaždením a tým, že išlo o doklady, ktoré sú pre chod spoločnosti a dodržiavanie právnych predpisov v oblasti účtovníctva, správy daní a obchodného práva nevyhnutné, dopustil sa žalovaný porušenia svojich povinností, uložených mu valným zhromaždením spoločností závažným spôsobom.

V súlade s citovaným usmernením súd v ďalšom konaní zistil, že predmetom sporu je vylúčenie žalovaného zo spoločnosti žalobcu podľa ust. § 149 Obch. zákonníka. Žalovaný bol na valnom zhromaždení žalobcu konaného dňa 28. 07. 2000 odvolaný z funkcie konateľa. Po skončení valného zhromaždenia bol vyzvaný na stretnutie dňa 21. 08. 2000 za účelom odovzdania materiálov spoločnosti. Žalovaný sa nezúčastnil tohto stretnutia, bez ospravedlnenia. Ďalšie valného zhromaždenie žalobcu sa uskutočnilo dňa 19. 09. 2000, kde bolo predmetom programu odovzdanie spisovej agendy a majetku spoločnosti, návrh na urovanie vzťahov medzi spoločníkmi a zmena sídla spoločnosti. Žalovaný sa valného zhromaždenia nezúčastnil bez akéhokoľvek ospravedlnenia. Vzhľadom na to bolo zvolané

nové valné zhromaždenia na deň 16. 10. 2000, ktorého sa žalovaný bez ospravedlnenia nezúčastnil. Neúčastňou na valných zhromaždeniach zamedzil schválenie zmeny sídla spoločnosti žalobcu. Neodovzdanie spisovej agendy a majetku spoločnosti sťažilo až znemožnilo chod, riadenie, podnikanie a existenciu spoločnosti. Žalovanému bol zaslaný odpis zápisnice. Dňa 06. 11. 2000 vyzval žalobca žalovaného na plnenie povinností, ktoré mu boli uložené valným zhromaždením, žalobca súdu preukázal doručenie tejto výzvy žalovanému. Žalobca listom zo dňa 17. 11. 2000 vyzval žalovaného na dodatočné plnenie uložených povinností do 28. 11. 2000. Žalovaný bol zároveň upozornený na možnosť vylúčenia zo spoločnosti v prípade nesplnenia povinností v stanovenej lehote podľa ust. § 149 Obch. zákonníka. Súd mal za preukázané, že žalovaný uvedenú výzvu prevzal.

Súd uzavrel, že žalovaný súdu nepreukázal, že by na základe odvolania z funkcie konateľa v protokolárne odovzdal spisový materiál, účtovné doklady, pokladničné doklady, vyúčtovanie peňažnej hotovosti, doklady personálnej agendy, dokumentov súvisiacich so vznikom a plnením daňových povinností, zmlúv a podkladov z obchodno – záväzkových vzťahov, právnu agendu týkajúcu sa žalobcu. Na pojednávaní dňa 20. 04. 2011 žalovaný okrem iného uviedol, že žalobca má všetky doklady, o ktorých tvrdí, že nimi nedisponuje k dispozícii len v kópiách, originály týchto dokladov mu pochopiteľne nevydá až do toho času, kým súd žalobcu nedonúti, aby mu neoprávnené obohatenie, ktoré získal na jeho úkor, vydal. Neodovzdaním dokladov potrebných pre zabezpečenie riadneho chodu obchodnej spoločnosti žalovaný závažným spôsobom porušil povinnosti uložené mu valným zhromaždením čo je v rozpore aj s čl. VIII. bod 7 spoločenskej zmluvy žalobcu. V priebehu konania došlo k zmene sídla žalobcu, a preto sa týmto dôvodom vylúčenia zo spoločnosti súd nezaoberal.

Podľa záveru súdu žalobca súdu preukázal, že žalovaný bol upozornený podľa ust. § 149 Obch. zákonníka na možnosť jeho vylúčenia zo spoločnosti žalobcu v prípade nesplnenia povinností uložených mu valným zhromaždením konaným dňa 28. 01. 2000 a následne aj valným zhromaždením žalobcu konaným dňa 16. 10. 2000.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Napadnutým uznesením zo dňa 24. 06. 2011 súd zamietol návrh žalovaného na opravu odôvodnenia tohto rozsudku.

V odôvodnení tohto uznesenia súd podanie žalovaného, ktoré obsahuje návrh na doplnenie odôvodnenia o údajne 10 viet. Nevyhovenie návrhu súd odôvodnil konštatovaním, že odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu, a preto nie sú dôvody pre rozhodnutie podľa ust. § 165 O. s. p.. Súd trvá na argumentácií obsiahnutej v tomto rozsudku a doplnenie odôvodnenia rozsudku do 10 obšírnych bodov, vyššie rozpisovaných, by zmenil dôvody, ktoré viedli súd k záveru obsiahnutom vo výroku napadnutého rozsudku.

Proti tomuto rozsudku i uzneseniu sa odvolal žalovaný .

V odvolaní proti rozsudku žalovaný navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Odvolanie podal z dôvodov § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a tvrdí, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. d/, f/, g/, h/ a i/ O. s. p.. Podľa jeho mienky napadnutý rozsudok nemožno preskúmať pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

Vychádzajúc zo svojho úsudku, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno objektívne zistiť čím, súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil, naširoko rozoberá, podľa jeho mienky „skutkové zistenia súdu“, napr. zistenie súdu, že má preukázaný jeho trestný čin sprenevery majetku žalobcu, že znemožnil prevádzkovanie sídla spoločnosti.

Pokiaľ súd I. stupňa konštatoval, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno k protokolárnemu odovzdaniu bližšie nešpecifikovaného materiálu, poukazuje na ust. § 79 ods. 2 O. s. p. a právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 11. 2009 č. k. 8Co 300/2008-294, v ktorom žalobca vzal návrh v časti vydania inventarizačných dokladov za rok 2000 späť, čo značí, že ide o rozpor s ust. § 159 ods. 3 O. s. p.

Spochybňuje tiež správnosť interpretácie jeho vyjadrenia na pojednávaní dňa 20. 04. 2011. Tvrdí, že sporné doklady sú jeho vlastníctvom, pretože účty zaplatil on a nie žalobca a navyše tieto doklady sú jeho dôkazmi v konaní na Okresnom súde Bratislava II. sp. zn. 14C 13/2005, v ktorom sa domáha vydania neoprávneného majetkového prospechu, ktorý žalobca získal tým, že on platil to, čo mal platiť žalobca.

Tvrdí, že súd porušil ust. § 100 ods. 1 O. s. p. ak o zmene dôvodov na spreneveru a umožnenie prevádzkovania sídla spoločnosti „protokolárne odovzdanie“ spoločnosti neinformoval nevykonal k nim žiadne dokazovanie.

Uvádza, že od počiatku súd uistuje, že domnelú jeho povinnosť spoločníka si väčšinový spoločník vymyslel ako zámienku na jeho vylúčenie keď mu všetky doklady žalobcu protiprávne odňal násilím za tým účelom, aby ich mohol sfalšovať a tak vykonať daňový únik, čo dokázal porovnaním správy audítorky založený v spise, ktorá 25. 01. 2001 zistila zisk žalobcu za rok 2000 vo výške 17 mil. Sk, s protokolom o daňovej kontrole, kedy žalobca priznal zisk len 7 mil. Sk.

Čo do dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm a/ O. s. p. považuje senát v zložení s JUDr. Savkovou ako členkou senátu za nezákonný, pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Ndob 20/2008 z 07. 11. 2008 rozhodol, že JUDr. Savková je vylúčená vo veci Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cb 8/2005 pre zaujatosť voči jeho osobe.

Na záver svojho odvolania proti rozsudku žalovaný poukazuje na svoj návrh na opravu odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb 83/2000-419 z 24. 09. 2009, nastojí na každom tam uvedenom tvrdení a žiada, aby súd vykonal v ňom navrhované dôkazy a opravu rozsudku.

Žalobca vo vyjadrení k tomuto odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 77,29 eur (za l. úkon právnej služby 57,00 eur + paušál 7,41 eur + DPH 12,88 eur).

Poukazuje na rozsudok dovolacieho súdu zo dňa 29. 11. 2004, ktorým dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s usmernením, že tento má zrušiť rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie, pričom sa súd I. stupňa mal zaoberať listinnými dôkazmi.

Čo do vylúčenia JUDr. Savkovej z prejednávania a rozhodovania veci poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. 11. 2008 sp. zn. 2Ndob 21/2008, ktorý rozhodol, že JUDr. Savková vylúčená nie je.

Na odvolateľove námietky, že sporné doklady nemá uvádzať a špecifikuje ďalšie doklady, ktoré žalovaný neodovzdal.

Poukazuje tiež na rozhodnutie dovolacieho súdu zo dňa 29. 11. 2004 a právny názor, ktorý v ňom vyslovil.

Pokiaľ sa žalovaný odvoláva na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 11. 2009 sp. zn. 8Co 300/2008 uvádza, že rozsudok nie je konečný a predmet sporu nie je totožný, nejde preto o prekážku litispendencie. Zdôrazňuje tiež, že nevezal žalobu späť, len upravil petit v zmysle presnej identifikácie dokladov.

Popiera tiež žalovaným tvrdené vlastníctvo dokladov a poukazuje na to, že na nich je ako príjemca alebo platiteľ vždy uvedený žalobca.

V odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 06. 2011 č. k. 28Cb 83/2000-487 žalovaný navrhol, aby ho odvolací súd zrušil a uložil súdu I. stupňa, aby jeho návrh na doplnenie odôvodnenia rozsudku prejednal tak, aby vo veci mohol znovu rozhodnúť, pričom sa vyrovná s dôkazmi označenými v tomto podaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel jednomyseľne k záveru, že napadnutý rozsudok i uznesenie sú vecne správne. Keďže sa stotožnil nielen s výrokmi napadnutých rozhodnutí, ale aj s ich odôvodneniami, na zdôraznenie ich správnosti v krátkosti reaguje na tvrdenia a námietky žalovaného v odvolaní.

Pokiaľ žalovaný považuje rozsudok súdu I. stupňa za nepreskúmateľný s odôvodnením, že z neho nie je zrejmé, aké povinnosti porušil, odvolací súd konštatoval, že tento odvolateľov názor je neopodstatnený. Že ide o neodovzdanie spisového materiálu, ktorý súd špecifikoval v poslednom odseku na str. 3 je z odôvodnenia rozsudku jasné, poznateľné a zistiteľné. V tomto odseku sa aj poukazuje na výpoveď žalovaného na pojednávaní dňa 20. 04. 2011, kde žalovaný uviedol, že žalobcovi originály dokladov nevydá až do toho času, kým súd žalobcu nedonúti, aby mu neoprávnené obohatenie, ktoré získal na jeho úkor, vydal.

Žalovaný síce v odvolaní správnosť citácie tohto svojho vyjadrenia popiera, zápisnica z pojednávania dňa 20. 04. 2011 na čl. 463 ods. 3, ho potvrdzuje a žalovaný opravu nežiadal.

Odvolací súd nezistil ani odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle § 221 ods.1 písm. f/ O. s. p. Názor žalovaného, že súd mal vykonať všetky ním navrhnuté dôkazy, nie je v súlade so zákonom.

Podľa § 120 ods. 1 prvá a druhá veta O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Táto úprava vyplýva a súvisí s povinnosťou súdu, ktorú mu ukladá § 6 O. s. p. ustanovením, že súd v konaní postupuje v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Pokiaľ žalovaný opiera dôvodnosť svojho odvolania o ust. § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p. t.j., že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci už začalo konanie a poukazuje pritom na konanie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co 300/2008, odvolací súd konštatoval, že v uvedenom konaní ide o vydanie veci, naproti tomu v rozhodovanom konaní o vylúčenie spoločníka zo spoločnosti.

Odvolací súd nezistil ani dôvodnosť odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., na ktoré sa žalovaný odvoláva. Podľa citovaného ustanovenia súd rozhodnutie zruší ak súd neprávne právne posúdi vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Pokiaľ v tejto súvislosti žalovaný poukazuje na, podľa neho právoplatné (podľa vyjadrenia žalobcu neprávoplatné) rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 8Co 300/2008, odvolací súd už vyššie uviedol, že nejde o konanie v tej istej veci.

Odvolací súd nezistil ani danosť dôvodu odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.. Sám odvolateľ uvádza, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26. 11. 2008 rozhodol, že JUDr. Savková nie je vylúčená z prejednávania veci Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 28Cb 83/2000, pretože nie je proti nemu zaujatá. Svoju mienku, že išlo o nezákonne obsadený senát a ničím neodôvodnil a nedoložil svoju nepodloženú námietku tvrdenej zaujatosti celého senátu. Odôvodnenú len domnienkou žalovaného, že nezákonní sudcovia dostali vec pridelenú za účelom plnenia jemu neznámej objednávky na vydanie nezákonného vopred dohodnutého rozsudku, nemôže viesť súd k tomu, aby sa ňou vážne zaoberal.

Odvolací súd tiež poukazuje na rozhodnutie dovolacieho súdu (čl. 239), ktorý konal vo veci na základe dovolania žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým tento zmenil žalobu zamietajúci rozsudok súdu I. stupňa tak, že žalovaného vylúčil zo spoločnosti B., s. r. o. Dovolací súd v tomto svojom rozhodnutí zo dňa 29. 11. 2004 sp. zn. ObdoV/91/2003 vyslovil, pokiaľ odvolací súd dospel k právnomu názoru, že ak spoločník potom, ako bol odvolaný z funkcie konateľa neodovzdal všetok spisový materiál, ktorý je

dôležitý pre spoločnosť z hľadiska dodržiavania právnych predpisov z oblasti účtovníctva, správy daní, atď. o ktorý napriek opakovaným výzvam spoločnosti neodovzdá, hoci už nie je oprávnený ho držať, dopúšťa sa týmto konaním porušovania povinnosti v zmysle § 149 Obch. zák., je tento právny názor správny.“ Tento právny názor dovolacieho súdu je v zmysle § 243d ods. 1 druhá veta O. s. p. pre súdy, konajúce vo veci, záväzný.

Odvolačný súd sa stotožnil aj s výrokom aj odôvodnením napadnutého uznesenia, zo dňa 24. 06. 2011 č. k. 28Cb 83/2000- 487, ktorým súd I. stupňa zamietol návrh žalovaného na opravu odôvodnenia rozsudku, ktorý bol predmetom odvolania.

Súd I. stupňa v tomto uznesení zhrnul štvorstranové doplnenie do 10 bodov a svoje zamietajúce rozhodnutie síce stručne, ale výstižne odôvodnil tým, že odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave a preto nie sú dôvody pre rozhodnutie podľa § 165 O. s. p. Uvádza, že trvá na argumentácii obsiahnutej v tomto rozsudku a navrhované doplnenie odôvodnenia by zmenilo dôvody, ktoré viedli k záveru obsiahnutom vo výroku napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia súdu I. stupňa uvádza niektoré z navrhovaných doplnení. Napr. „žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a svoje tvrdenia ničím nepreukázal“. „Súd zistil, že žalovaný žiadnym spôsobom neporušil žiadnu svoju povinnosť, ktorú mu ako spoločníkovi ukladá spoločenská zmluva.“

S týmto doplnením odôvodnenia v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd napadnutý rozsudok aj uznesenie súdu I. stupňa ako správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalobcovi vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si ich uplatnil sumou 77,29 eur t.j. za

I úkon právnej služby 57,00 eur + 7,41eur + DPH 12,88 eur. Odvolací súd náhradu týchto trov žalovaným žalobcovi priznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 15. novembra 2011

JUDr. Štefan Šatka, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová